

De ruïnes van een utopie uit de jaren zeventig

Galerie

Un Monde Parfait. T/m 28 maart in Galerie Fontana, Lauriersgracht 11, Amsterdam. Inl: fontanagallery.com

Het waren de utopische jaren waarin de architectuur het verlangen van de samenleving naar een nieuwe, moderne tijd tot uitdrukking bracht. Aan de rand van Amsterdam leverde dat de Bijlmermeer op, bij Parijs het ook zo goed bedoeld complex Cité4000 in de buitenwijk La Courneuve en de golvende Tours Nuages, de ‘wolkentorens’ met ramen in de vorm van druppels, bij La Défense. Zoveel optimisme, zoveel geloof in de vooruitgang.

In hun installatie die nu in de Am-

sterdamse galerie Fontana staat, verbeeldt het Frans-Luxemburgs kunstenaarsduo Jean Bechameil en Martine Feipel het vervliegen van de droom. In kunsthars hebben ze een schaalmodel van één van de vijf identieke flatgebouwen van Cité4000 gebouwd, getrouw naar de oorspronkelijke meterslange tekening die ze in het nationale archief vonden.

Alle vijf schijven telden 370 identieke appartementen die volgens Bechameil, die zelf in net zo’n gebouw elders in Parijs opgroeide, ook nog met identiek behang werden opgeleverd. Vier van de vijf zijn intussen opgeblazen; er is nog één schijf verweesd achtergebleven waarvan het lot onzeker is. Renovatie zou 20 miljoen euro kosten.

Aan de muur hangt een werk dat het moment van de implosie vangt, net als de vloeren beginnen te barsten en te

verkreukelen - net het gezicht van iemand die dadelijk in huilen gaat uitbarsten.

Datzelfde moment hebben ze ook in een ander medium gevangen: hier wordt de golvende ineenstorting van de betonnen constructie weergegeven als tere sneetjes in papier.

Naast de schijf van Cité4000 staan drie modellen van de Tours Nuages van architect Emile Aillaud. De gevels zijn aangevreten, het zijn halve ruïnes. In de galerie krijgen deze gebouwen eindelijk de kans om ruïne te worden. In de echte wereld mogen gebouwen uit de jaren zestig en zeventig dat nooit - ze worden óf voor veel geld ingrijpend gerenoveerd, of met veel spektakel neergehaald. Ooit *un monde parfait*, nu een nachtmerrie.

Tracy Metz

Façade Nord (2014) van Feipel & Bechameil op de expositie ‘Un Monde Parfait’